

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 05.10.1984, sp. zn. 4 Tz 28/84, ECLI:CZ:NS:1984:4.TZ.28.1984.1

Číslo: 25/1986

Právní věta: K významu dodatečného souhlasu poškozeného u trestného činu krádeže podle § 247 tr. zák. Jestliže se někdo zmocní cizí věci sice bez předchozího souhlasu vlastníka, ale se zřetelem na poměr k vlastníkovi a na okolnosti případu důvodně předpokládá, že by vlastník, kdyby byl přítomen, souhlas dal, a vlastník dodatečně skutečně souhlas dá, je stupeň nebezpečnosti činu z hlediska objektivního i subjektivního nepatrný, takže nejde o trestný čin.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 05.10.1984

Spisová značka: 4 Tz 28/84

Číslo rozhodnutí: 25

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Krádež

Předpisy: 140/1961 Sb. § 247

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 25/1986 sb. rozh.

K významu dodatečného souhlasu poškozeného u trestného činu krádeže podle § 247 tr. zák.

Jestliže se někdo zmocní cizí věci sice bez předchozího souhlasu vlastníka, ale se zřetelem na poměr k vlastníkovi a na okolnosti případu důvodně předpokládá, že by vlastník, kdyby byl přítomen, souhlas dal, a vlastník dodatečně skutečně souhlas dá, je stupeň nebezpečnosti činu z hlediska objektivního i subjektivního nepatrný, takže nejde o trestný čin.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 5. 10. 1984 sp. zn. [4 Tz 28/84.](#))

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil rozsudek krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne

13. března 1984 sp. zn. 4 To 668/83 ve zprošťujícím výroku ohledně trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) tr. zák. a dále zrušil rozsudek okresního soudu v Děčíně ze dne 18. listopadu 1983 sp. zn. 5 T 1147/83 ve výroku o vině uvedených trestným činem, ve výroku o trestu a náhradě škody a tomuto okresnímu soudu přikázal,

aby věc v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl. Bez změny byl ponechán výrok rozsudku okresního soudu v Děčíně o zproštění obviněné obžaloby pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Děčíně ze dne 18. 11. 1983 sp. zn. 5 T 1147/83 byla obviněná E. B. kromě jiného zproštěna obžaloby podle § 226 písm. b) tr. ř. pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák., který podle obžaloby okresního prokurátora v Děčíně měla spáchat tím, že dne 26. 7. 1983 ve svém bytě v Děčíně ke škodě své dcery I. B. odcizila z uzamčené skřínky částku 8500,- Kčs.

Proti rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání okresní prokurátor v Děčíně a obviněná.

Z podnětu těchto odvolání krajský soud napadený rozsudek v odsuzující části zrušil a obviněnou zprostil podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby i pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) tr. zák. Podle § 229 odst. 3 tr. ř. poškozenou organizaci Československé hudební nástroje, závod Melodia Hradec Králové, odkázal s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal podal generální prokurátor ČSR v šestiměsíční lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. stížnost pro porušení zákona v neprospěch obviněné. Vytýká v ní, že soud pochybil, pokud obviněnou zprostil obžaloby podle § 247 odst. 1 tr. zák. Přesto I. B., dcera obviněné, potvrdila její obhajobu, že by jí peníze půjčila v případě, kdyby obviněná za ní přišla, nemůže mít tato skutečnost vliv na právní kvalifikaci skutku jako trestný čin krádeže. Svolení poškozeného vylučuje protiprávnost a nebezpečnost činu pro společnost mimo jiné jen za předpokladu, že se tak stalo před činem.

Stížnosti pro porušení zákona nelze přisvědčit pokud vytýká porušení zákona okresním soudem tím, že obviněnou zprostil podle § 226 odst. 1 tr. zák. obžalobny pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. a krajský soud tím, že odvolání okresního prokurátora, které směřovalo též proti tomuto zprošťujícímu výroku, jako nedůvodné zamítl.

Z výsledků provedeného dokazování plyne, že obviněná doznala, že ve svém bytě vypáčila uzamčenou skřínku a vzala z ní 8500,- Kčs z toho důvodu, že neměla možnost dohodnout se s dcerou I. B. o půjčce a peníze potřebovala neprodleně. Předpokládala, že dcera by jí peníze půjčila. I. B. potvrdila, že to byly vlastně peníze od matky, a proto je matka mohla použít, a že navíc i odnětí peněz posuzovala jako půjčku. Z tohoto zjištění okresní soud dovolil, že čin obviněné nemá potřebný stupeň nebezpečnosti pro společnost a zprostil ji obžaloby. Krajský soud se ztotožnil s rozhodnutím okresního soudu.

Trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. pachatel spáchá tím, že si přivlastní cizí věc tím, že se jí zmocní. Přivlastnění cizí věci spočívá v tom, že ji pachatel odejme z trvalé dispozice subjektu oprávněného s ní nakládat, jestliže si zjedná možnost s ní nakládat podle své vůle. V posuzované věci obviněná tyto znaky trestného činu formálně naplnila. Učinila tak však pouze proto, že předpokládala, kdyby byla dcera přítomná, peníze by jí půjčila. Tento předpoklad obviněné byl oprávněn, neboť dcera se dodatečně vyjádřila, že by matce peníze půjčila. Okresní soud proto nepochybil, když učinil závěr, že čin obviněné sice formálně naplňuje znaky trestného činu krádeže, ale z hlediska subjektivního i objektivního jeho stupeň nebezpečnosti pro společnost je nepatrný, takže nejde o trestný čin (§ 3 odst. 2 tr. zák.).